

§ 5. Niezgłoszenie posiadanego zapasu olejów mineralnych, wymienionych w § 1 lit. a) i b) w całości lub w części w terminie oznaczonym w § 3 celem dodatkowego opodatkowania, jako też użycia zwolnionych od podatku (§ 2) olejów mineralnych na niedozwolone cele podlega ukaraniu a) na obszarze b. zaboru austriackiego narówni z wywozem oleju mineralnego z rafinerji nafty bez przepisanej oznajmienia i zapłaty przypadającego podatku, b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego wedle art. 1254 ros. zbioru ustaw o akcyzach (tom V. Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) c) na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego, tudzież części województwa śląskiego grzywną w wysokości 4 do 8-krotnej, należnej Skarbowi Państwa akcyzy od przedmiotu przekroczenia.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *B. Markowski*

765.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 12 września 1923 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) podwyższa się dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne oraz zarządza się co następuje:

§ 1. Nowe opłaty pocztowe dla obrotu wewnętrznego i dla obrotu zagranicznego według załączonej taryfy obowiązują od 1-go października 1923 r. z wyjątkiem opłat rocznych, co do których podwyżka wchodzi w życie dopiero z dniem 1-go stycznia 1924 r.

Korespondencji, nadanej przed dniem 1 października, a nadeszłej do urzędów oddawczych po tym dniu nie należy obciążać dopłatą.

§ 2. Podwyższa się granicę podanej wartości listów wartościowych i paczek do 10.000.000 mk. pol.

§ 3. Dopuszcza się przekazy pocztowe i telegraficzne do 10.000.000 mk. pol. na jeden przekaz, jak również obciążenie pobraniem przesyłki listowej, listu wartościowego lub paczki do 10.000.000 mk. pol.

§ 4. Uznaniu poszczególnych Dyrekcji Poczty i Telegrafów pozostawia się rozszerzenie granic doręczania odbiorcom do domu kwot przekazów pocztowych i czeków P. K. O. tudzież listów wartościowych i paczek o podanej wartości do 10.000.000 mk. pol. w miejscowym i do 1.000.000 mk. pol. w zamiejscowym okręgu doręczeń.

§ 5. Ustanawia się specjalną opłatę za pełnomocnictwa do jednorazowego odbioru przesyłek oraz za pełnomocnictwa do stałego odbioru przesyłek.

§ 6. Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 10.000 mk. pol., najwyższa zaś kwota odszkodowania za polecane przesyłki listowe do zagranicy = 500.000 mk. pol. Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (coupon-répons international) należy wydawać znaczki pocztowe ogólnej wartości:

- a) za kupon nowy wartości 50 cent. 5.000 mk.
- b) za kupon dawny wartości 25 cent. 2.500 mk.

§ 7. Nowe opłaty telegraficzne dla obrotu wewnętrznego obowiązują od dnia 1-go października 1923 r. z wyjątkiem opłat kwartalnych, wymienionych pod poz. 17 i 18 taryfy telegraficznej, które obowiązują dopiero od 1-go listopada 1923 r.

Począwszy od 1-go stycznia 1924 r. winni ci interesanci, którzy powyższe należności zapłacą zgóry, złożyć pisemną deklarację, że obowiązują się uścić wszelkie nadwyżki, związane z każdorazową zmianą taryfy.

§ 8. Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Czechosłowacji, Rumunii, Węgier i W. M. Gdańska.

Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Czechosłowacji i Rumunii równa się podwójnej opłacie wewnętrznej, do Węgier pojedynczej wewnętrznej plus 7 (siedem) centimów, do W. M. Gdańska od wyrazu 7 (siedem) centimów.

Stawki podane w centymach przelicza się na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polskiej, jak przy opłatach za telegramy zagraniczne.

§ 9. Nowe opłaty telefoniczne obowiązują od 1-go października 1923 r. z wyjątkiem abonamentowych opłat telefonicznych, które obowiązują od 1-go listopada 1923 r. według załączonej taryfy z następującymi wyjątkami.

- a) do sieci miejscowej w Warszawie, we Lwowie, Lublinie, Łodzi, Białymstoku, Zagłębiu Borysławskim i Dąbrowskiem mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy, odnoszące się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa przy nadawaniu i odbieraniu telegramów przez telefon, zatem tylko §§ 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 33.
- b) w województwach Poznańskim i Pomorskiem obowiązują tylko należności budowlane to znaczy §§ 6, 7, 8, 9 i 10, następnie 22, 23, 24 i 25, dalej należności za rozmowy międzymiastowe to znaczy §§ 26, 27, 28, 29 i 30, opłaty za rozmaite inne świadczenia to znaczy §§ 31, 32 i 33, wreszcie cały rozdział III.

Abonenci, dla których podwyższone opłaty abonamentowe nie będą dogodnie mogą wypowiedzieć abonament na dwa tygodnie przed 1-ym listopada 1923 r.

Podwyższone należności za rozmowy telefoniczne międzymiastowe obowiązują także w ruchu z Austrią i Czechosłowacją.

W ruchu telefonicznym z Wolnym Miastem Gdańskiem, obowiązują stawki w centymach, a mianowicie:

do 25 kilometrów	25 cent.
" 50 "	50 "
" 100 "	75 "
i za każde dalsze 100 kil.	25 "

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą.

Stawki we frankach i centymach przelicza się na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polskiej.

§ 10. Podwyższone opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne dla obrotu wewnętrznego obowiązują:

- w obrocie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i zezwala się na ich stosowanie w górnośląskiej części województwa śląskiego.
- w obrocie z Polski do obszarów W. M. Gdańska, z wyjątkiem poz. 10, 11 c i 12 taryfy pocztowej oraz opłaty za telegramy i rozmowy telefoniczne w miejscach których obowiązują postanowienia punktu 8 i 9 niniejszego rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go października 1923 r.; z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe sprzeczne z niniejszym rozporządzenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *Moszczyński*

A. TARYFA POCZTOWA.

I. OBROT WĘWNETRZNY.

1. Listy zwykłe:

a) obrót miejscowy:	mk.
do wagi 250 gramów	3.000
b) obrót zamiejscowy:	
do wagi 20 gramów	3.000
ponad 20 gr. do 250 gramów	6.000
urzędowe ponad 20 gr. do 2000 gr.	6.000

2. Kartki pocztowe: (niezależnie od należytości za blankiet urzędowego nakładu)

a) pojedyncze	1.500
b) z odpowiedzią	3.000

3. Kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach

	300
--	-----

4. Druki zwykłe:

do wagi 25 gramów	300
" " 50 "	600
" " 100 "	1.200
" " 250 "	2.500
" " 500 "	3.500
" " 1000 "	5.000
urzędowe ponad 1000 gr. do 2000 gr.	5.000

5. Druki dla ociemniałych:

do wagi 500 gramów	50
" " 1000 "	100
" " 1500 "	150
" " 2000 "	200
" " 2500 "	250
" " 3000 "	300

6. Papiery handlowe (także manuskrypty bez korekty):

do wagi 250 gramów	2.500
" " 500 "	3.500
" " 1000 "	5.000

7. Próbkki towarów:

do wagi 100 gramów	1.500
" " 250 "	2.500
" " 500 "	3.500
" " 1000 "	5.000

8. Przesyłki mieszane:

do wagi 250 gramów	2.500
" " 500 "	3.500
" " 1000 "	5.000

9. Czasopisma:

Opłata od każdego egzemplarza czasopisma wynosi:

za czasopismo do wagi 25 gr. 35% opłaty za druki do wagi 25 gr.;
za czasopismo do wagi 50 gr. 35% opłaty za druki do wagi 50 gr.;
za czasopismo do wagi 100 gr. 25% opłaty za druki do wagi 100 gr.;
za czasopismo do wagi 250 gr. 25% opłaty za druki do wagi 250 gr.;
za czasopismo do wagi 500 gr. 25% opłaty za druki do wagi 500 gr.;
za czasopismo do wagi 1000 gr. 25% opłaty za druki do wagi 1000 gr.;

Za czasopisma wychodzące dwa razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie oblicza się należytość według łącznej wagi obydwu numerów.

Opłaty pocztowe za czasopisma mają być pobierane jak dotychczas, zgóry miesięcznie względnie kwartalnie.

10. Przekazy zwykłe, zleceniowe i pobraniowe:

a) do kwoty 1.000 mk.	50
" " 5.000 "	100
" " 10.000 "	200

Przy przekazach ponad 10.000 mk. pobiera się oprócz 200 mk. (za pierwsze 10.000 mk.), za każde następne 10.000 mk. po 100 mk.

Najwyższa dopuszczalna kwota przekazu zwykłego lub telegraficznego wynosi 10.000.000 mk.

Za użycie odcinków przekazów do przesyłania pisemnych wiadomości uiszcza się należytość jak za kartki pocztowe przez nalepienie znaczka pocztowego. Od należytości tej są wolne jedynie krótkie zapiski, wskazujące wysokość wpłaconej kwoty, imię i nazwisko wpłacającego, data wpłaty, oraz wyjaśniające cel i tytuł wpłaty przy przekazach:

- władz i urzędów do władz i urzędów,
- władz i urzędów do stron prywatnych,
- stron prywatnych do władz i urzędów.

b) Opłata za przekazy telegraficzne składa się z opłaty od kwoty przekazowej jak przy zwykłych przekazach pocztowych (pod a), opłaty manipulacyjnej za sporządzenie osobnego telegramu przekazowego w kwocie 500 mk. za każdy poszczególny przekaz telegraficzny, ponadto z opłaty za blankiet telegraficzny, z opłaty za telegram przekazowy i ewentualne prywatne doniesienie pisemne nadawcy zależnie od ilości słów, oraz opłaty za pos-

pieszne doręczenie, o ile nie chodzi o przekazy adresowane „poste-restante”.

11. Listy wartościowe:
Za listy wartościowe zamknięte (opieczątowane przez nadawcę):

	mk.
a) należność za list zwykły do 20 gramów	3.000
" " " " " " 250	6.000
" " " " " " urząd. ponad 20 gr.	
do 2000 gr.	6.000
b) należność za polecenie	3.000
c) należność od deklarowanej wartości za każde 100.000 mk. lub część tychże	1.000

Za listy wartościowe otwarte (przeliczone) pobiera się należność od wartości w podwójnej wysokości.

Za listy wartościowe kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. pobiera się:

oprócz należności jak za list zwykły odpowiedniej wagi i należności za polecenie — należność od wartości:

do 10.000 marek	5
" 50.000 "	20
" 100.000 "	25
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25

12. Paczki:

do wagi 1 kg.	5.000
" " 5 "	25.000
" " 10 "	50.000
" " 15 "	75.000
" " 20 "	100.000

Za paczki kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi oraz za paczki P. K. K. P.:

do wagi 25 kg.	125.000
" " 30 "	150.000

Za paczki ochronne pobiera się należność od wagi w podwójnej wysokości.

Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego:

a) należność od wartości za każde 100.000 mk. lub część tychże	1.000
b) przy paczkach ponad 500.000 mk. wartości: dodatkową należność manipulacyjną od każdej paczki	5.000

Za paczki kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. pobiera się:

oprócz opłaty od wagi jak wyżej, tylko należność od wartości:

do 10.000 mk.	5
" 50.000 "	20
" 100.000 "	25
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25

Za paczki władz i urzędów skarb. i państw. nie pobiera się należności manipulacyjnej.

Należności dodatkowe.

Należności przy nadaniu:
Polecenie przesyłek pocztowych 3.000

Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):

a) przy nadaniu	3.000
b) po nadaniu.	6.000

Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty):

a) przy nadaniu	3.000
b) po nadaniu.	6.000

Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy 3.000
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O. 1.500

Za doręczenie pospieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz dokumentów oddawczych (dowodów odbioru) na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki 10.000

Za wszystkie przesyłki adresowane „poste-restante” opłata dodatkowa. 1.500

Nieuiszczoną przez nadawcę opłatę dodatkową za „poste-restante” (przy zwykłych przesyłkach listowych) pobiera się od odbiorcy w pojedynczej wysokości.

Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:

a) przesyłki polecanej	1.000
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	1.500
c) paczki, za każde 5 kg. wagi.	5.000
d) telegramu	1.000

Należności przy odbiorze:

Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono:

A) listów wartościowych, przekazów pocztowych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi:

a) do 10.000 mk.	50
b) ponad 10.000 mk. do 100.000 mk.	500
c) " 100.000 " " 300.000 "	2.000
d) " 300.000 " " 500.000 "	4.000
e) " 500.000 " " 1.000.000 "	5.000

za każdy dalszy 1.000.000 mk. lub jego część 2.000

B) przekazów P. K. O., stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sierocy, pensje rencistów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski wypłacanych z funduszy Skarbu Państwa:

a) do 100.000 mk. nie pobiera się żadnej należności,	
b) ponad 100.000 mk.	100

Za doręczenie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863 przesyłanych bądź to przekazami pocztowymi, bądź przekazami P. K. O., bądź to listami wartościowymi — nie pobiera się żadnej należności.

C) paczek:

w Warszawie:

do 5 kg.	6.000
" 10 "	8.000
" 15 "	10.000
" 20 "	12.000

	W MIEJSCOWOŚCIACH		
	I kl.	II kl.	III kl.
do 5 klg.	5000	3000	2000
" 10 "	6000	5000	3000
" 15 "	8000	6000	5000
" 20 "	10000	8000	6000

Do miejscowości I klasy należą: Łódź.

Do miejscowości II klasy należą: Będzin, Biała, Białystok, Bielsko, Borysław, Brody, Bydgoszcz, Chrzanów, Cieszyn, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, Drohobycz, Dzierżycze, Gniezno, Gorlice, Grudziądz, Inowrocław, Jarosław, Jasło, Jaworzno, Kalisz, Kielce, Kołomyja, Kraków, Leszno, Lublin, Lwów, Łomża, Luck, Nowy-Sącz, Opatów Kielecki, Ostrów (Pozn.), Ostrowiec, Poznań, Przemyśl, Radom, Równie Wołyńskie, Rzeszów, Sambor, Sanok, Siedlce, Sosnowiec, Stanisławów, Stryj, Suwałki, Szczakowa, Tarnopol, Tarnów, Toruń, Trzebinia, Wierzbnik, Włocławek, Zawiercie, Żłoczów.

Do miejscowości III klasy należą: pozostałe miejscowości.

Przenoszenie miejscowości z klasy III do II ewentualnie z klasy II do III należy do zakresu działania Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Za doręczenie paczki przez listonosza większego: za każde 5 kg. wagi 5.000

Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie:

- a) dla przesyłek listowych i gazet 50.000
- b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów 100.000
- c) dla paczek wyłącznie: w Warszawie 500.000 młk. w innych miejscowościach 300.000

Oplatę pod a) pobiera się zasadniczo w miejscowościach gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych, oplatę za skrytki (za przegródki nie) pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamiejscowy zgłosił żądanie posiadania płatnej skrytki.

Oplatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręczają się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.

Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę 3.000
najwyżej za jedną paczkę 60.000

Od opłaty składowego są wolne:

- a) dzień doręczenia (wydania) adresu pocmocznego odbiorcy i nadto:
- b) w miejscowym okręgu doręczeń bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, przy paczkach dla wojskowych (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedem dni.

c) przy paczkach, nadawanych „poste-restante” dalsze cztery dni,

d) w zamiejscowym okręgu doręczeń — dalsze 14 dni.

Od opłaty składowego za paczki, oprócz dni podanych pod a) do d) wolne są, aż do dnia odbioru również wszystkie niedziele i święta uroczyste, w których normalna służba doręczeń nie jest wykonywana.

Inne opłaty.

Należność za wniesioną reklamację od każdej przesyłki	3.000
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	3.000
Duplikat poświadczenia nadania	3.000
Zniesienie lub zmniejszenie pobrania	3.000
Zawiadomienie o niedoręczalności paczki włącznie z zarządzeniem nadawcy	3.000
Należność za zawiadomienie o niedoręczalności przy większej ilości paczek, nadanych równocześnie przez tego samego nadawcę, do tego samego odbiorcy pobiera się tylko raz.	
Należność za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę	3.000
Należność za pośrednictwo przy oceniu:	
a) przesyłek listowych	1.000
b) paczek	5.000
Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek w Gdańsku, z wyjątkiem paczek ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej	5.000
Za przepakowanie paczek pobiera się należność w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.	
Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy oceniu miesięcznie	30.000
Jeśli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym lub jeśli przy czynności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, natenczas dolicza się należność za pośrednictwo przy oceniu.	
Upoważnienie wypłaty (duplikaty) w razie zgubienia przekazu przez odbiorcę	3.000
Pełnomocnictwa a) do jednorazowego odbioru przesyłek	1.000
b) stałe do odbioru przesyłek	5.000
Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie	30.000
Za nadanie przesyłki poleconej poza godzinami urzędowymi opłata dodatkowa	3.000
Za przewóz torb zamkniętych miesięcznie	30.000
Pisma sądowe do stron w województwie lwowskim, krakowskim, stanisławowskim i tarnopolskim:	
a) za pismo sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu	1.500
b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości	3.000

II. SPECJALNE OPŁATY PÓCZTOWE W GÓRNO-
ŚLĄSKIEJ CZĘŚCI WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO.

(Obrót wewnętrzny).

1. Małe paczki jednokilogramowe (w obrocie z innymi dzielnicami wykluczone)	5.000
2. Paczki w obrocie wewnętrznym górnośląskiej części województwa śląskiego do wagi 5 kg.	12.500
" " 10 "	25.000
" " 15 "	37.500
" " 20 "	50.000
Paczki kas i urzędów skarbowych i państwowych, oraz P. K. K. P. do wagi 25 kg.	62.500
" " 30 "	75.000
w obrocie z innymi dzielnicami Polski jak pod A I 12.	
3. Przekazy:	
Kwoty przekazowe mogą być wpłacane:	
a) w obrocie wewnętrznym górnośląskiej części województwa śląskiego: w walucie polskiej lub niemieckiej,	
b) w obrocie z innymi dzielnicami Polski: tylko w walucie polskiej.	
Od przekazów wpłaconych w walucie niemieckiej pobiera się opłaty podane pod A I 10 w stosunku kwoty, uzyskanej przez przeliczenie marek niemieckich na marki polskie według kursu dekadowego.	
4. Doręczenia pospieszne: w obrocie wewnętrznym i w obrocie z innymi dzielnicami Polski uiszcza nadawca:	
a) za przesyłki listowe w miejscowym okręgu doręczeń	5.000
za przesyłki listowe w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym) rzeczywiste koszty posłańca najmniej	5.000
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym)	10.000
b) za paczki w miejscowym okręgu doręczeń, niezależnie od należności za doręczenie	5.000
w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym) niezależnie od należności za doręczenie najmniej	5.000
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym)	10.000
5. Doręczenie paczek:	
do wagi 5 kg.	1.500
" " 10 "	3.000
" " 15 "	4.500
" " 20 "	6.000
za doręczenie paczki gazetowej	1.500
6. Poświadczenie nadania zwykłej paczki	500
7. Za zlecenie:	
a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,	
b) za czynność okazania do inkasa	3.000

c) za zrealizowanie zlecenia, od każdego rozpoczętych 10.000 mk. zainkasowanej kwoty	10
d) za zwrot przyjętego weksla, zaprotostowanego weksla i protestu, opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi.	
e) należność za wniesienie protestu z tytułu zlecenia	10.000
8. Należność za żądanie powtórnego okazania zlecenia, lub przesyłki za pobraniem	1.500
9. Za pobrania:	
a) należność za pobranie.	3.000
b) za czynność pobrania, od każdego rozpoczętych 10.000 mk. pobranej kwoty:	10
10. Za wypłatę z konta listu kredytowego: za każde 10.000 mk.	100
11. Za dworcowe przesyłki gazetowe (w ruchu z innymi dzielnicami Polski niedopuszczone):	
miesięcznie za każdy egzemplarz.	200
najmniej miesięcznie	2.000
Za dworcowe przesyłki gazetowe, zamówione w drugiej połowie miesiąca (od 15-go lub później), pobiera się połowę należności, najmniej jednak 2.000 mk.	
12. Urzędowe poświadczenie doręczenia przesyłki (tylko w obrocie wewnętrznym)	1.500
13. Za nadanie przesyłek przy użyciu skrzynki, umieszczonej na wózach kolei miejskich	300
14. Za przyjęcie paczki przez organ doręczający paczki w ruchu miejscowym za pomocą jazdy.	3.000
15. Za zwrot niewysłanej jeszcze przesyłki.	300
16. a) za cofnięcie zamówienia gazetowego, o ile zamówienie przekazane już zostało nakładcy.	1.500
zresztą	500
b) za przepisanie czasopisma na nazwisko innej osoby w miejsce pierwotnego abonenta	1.500
17. Za wystawienie: a) legitymacji pocztowej.	3.000
b) karty składowej	1.500
18. Informacja poza godzinami urzędowymi o nadejściu przesyłek poste restante	1.500
19. Należność manipulacyjna przy umowach co do badania uprawnienia do podejmowania przesyłek zgłaszającego się po ich odbiór.	1.500
20. Za wydanie zwykłych przesyłek w urzędzie, rocznie.	5.000
21. Roczna należność za badanie uprawnienia zgłaszającego się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy	6.000
22. Za skrytki zwykłe rocznie.	60.000
" " większe rocznie	120.000
23. Należność za dodatkowe dostarczenie czasopism	1.500
24. Należność za wymianę zepsutych znaczków pocztowych	10

25. Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem, za każde 1.000 marek lub ich część 50
najmniej miesięcznie 3.000
26. Za doręczenie dokumentu sądowego i zwrócenie dowodu doręczenia. 3.000
27. Za wystawienie zaświadczenia upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych 3.000
28. Za zamówienie dodatkowych okazów gazet 1.500
29. Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:
a) do 10 km. 4.500
b) ponad 10 km. 9.000
od 10 kg. do 20 kg.:
a) do 10 km. 9.000
b) ponad 10 km. 18.000
30. Za jazdę pocztą od kilometra 3.000
31. Za przekazanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej samej miejscowości, o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, oraz za przekazanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu 1.000
- 32) Należytość manipulacyjna przy zamawianiu w drodze pocztowej:
a) czasopism dziennych od egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięcznie 1.000
b) czasopism rzadziej wychodzących: od każdego numeru abonowanego przez odbiorcę czasopisma 30
- * Opłaty wyszczególnione pod II 7, 8, 16, 17a, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 32 obowiązują także w województwach: poznańskim i pomorskim.

III. OBRÓT Z ZAGRANICĄ.

1) Listy zwykłe:

- a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:
do wagi 20 gramów 4.000 mk.
za każde dalsze 20 gramów 2.500 „

b) do innych krajów:

- do wagi 20 gramów. 5000 mk.
za każde dalsze 20 gramów. 2500 „

Waga listów nie może przekraczać 2 kilogramów, a wymiary w każdym z trzech kierunków nie mogą być większe niż 45 centymetrów lub jeżeli list ma formę rulonu — niż 75 centymetrów w kierunku długości i 10 centymetrów w średnicy.

2) Kartki pocztowe:

- a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:
za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią 2000 mk.

b) do innych krajów:

- za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią 3000 mk.

Największy dopuszczalny wymiar kartek pocztowych: długość 14 centymetrów — szerokość 9 centymetrów, najmniejszy zaś wymiar: długość 10 centymetrów — szerokość 7 centymetrów.

metrów, najmniejszy zaś wymiar: długość 10 centymetrów — szerokość 7 centymetrów.

3) Druki zwykłe i czasopisma:

- za każde 50 gramów 1000 mk.

Dla wzajemnego ruchu czasopism między Polską a Czechosłowacją i Węgrami obowiązują taryfy wewnętrzne.

Waga druków zwykłych i czasopism nie może przekraczać 2 kilogramów. Waga pojedynczo wysyłanych tomów dzieła może wynosić 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

4) Druki wypukłe dla ociemniałych:

- a) do Czechosłowacji i Węgier:

- za każde 500 gramów 50 mk.

b) do innych krajów:

- za każde 500 gramów 500 mk.

Waga druków wypukłych dla ociemniałych nie może przekraczać 3 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

5) Papiery handlowe:

- za każde 50 gramów 1000 mk.
najmniej jednak 5000 „

Waga papierów handlowych nie może przekraczać 2 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

6) Próbki towarów:

- za każde 50 gramów 1000 mk.
najmniej jednak 2000 „

Waga próbek towarów nie może przekraczać 500 gramów, a wymiary nie mogą być większe, niż 30 centymetrów na długość, 20 centymetrów na szerokość i 10 centymetrów na wysokość; lub, jeżeli mają formę rulonu, niż 30 centymetrów na długość i 15 centymetrów w średnicy.

- 7) Różnolita zawartość (złączenie w jedną przesyłkę próbek, druków i papierów handlowych):

- za każde 50 gramów 1000 mk.
przyczem jeżeli przesyłka zawiera:

a) tylko druki i próbki:

- najmniej 2000 mk.

b) również papiery handlowe:

- najmniej 5000 mk.

Waga najwyższa: 2 kilogramy, przy dołączeniu zaś druków dla ociemniałych: 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla każdego poszczególnego rodzaju przedmiotów złączonych w jedną przesyłkę.

- 8) Polecenie przesyłek listowych 5000 mk.

- 9) Zwrotne poświadczenie odbioru na przesyłkę poleconą:

- a) przy nadaniu 5000 mk.

- b) po nadaniu. 10000 „

10) Reklamacja przesyłek zwykłych lub polecanych 10000 mk.

11) Należytość za doręczenie pośpieszne (przez ekspresa) 10000 mk.

12) Żądanie wycofania lub zmiany adresu:

a) drogą pocztową 10000 mk.

b) drogą telegraficzną, należytość za telegram według zwyczajnej taryfy zagranicznej.

Za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone zagraniczne przesyłki listowe pobiera się od adresatów dopłatę w podwójnej wysokości brakującej opłaty, przyczem powyższa dopłata nie może być mniejsza niż 3000 marek.

Zasadniczo wszystkie przesyłki listowe w obrocie zagranicznym mają być w całości opłacone przez nadawców.

Nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe wszelkiego rodzaju należy zatem zwracać, o ile możliwości, nadawcom celem uzupełnienia brakującej opłaty.

Nieopłacone druki, czasopisma, próbki towarów i papiery handlowe wykluczone są od przewozu, a w razie niemożności zwrotu nadawcy uważane są jako przesyłki niedoręczalne.

IV. SPECJALNE OPŁATY POCZTOWE NA GÓRNYM ŚLĄSKU.

A) W obrocie z niemiecką częścią Górnego Śląska obowiązuje wewnętrzna taryfa pocztowa z następującymi zmianami i uzupełnieniami:

1. Paczki do 3 klg.	1,200.000	mk.	niem.
od 3 " do 5 kgl.	1,800.000	"	"
" 5 " " 6 "	2,000.000	"	"
" 6 " " 7 "	2,200.000	"	"
" 7 " " 8 "	2,400.000	"	"
" 8 " " 9 "	2,800.000	"	"
" 9 " " 10 "	3,200.000	"	"
" 10 " " 11 "	3,600.000	"	"
" 11 " " 12 "	4,000.000	"	"
" 12 " " 13 "	4,400.000	"	"
" 13 " " 14 "	4,800.000	"	"
" 14 " " 15 "	5,200.000	"	"
" 15 " " 16 "	5,600.000	"	"
" 16 " " 17 "	6,000.000	"	"
" 17 " " 18 "	6,400.000	"	"
" 18 " " 19 "	6,800.000	"	"
" 19 " " 20 "	7,200.000	"	"

paczki gazetowe do wagi 5 " 900.000 " "

za paczki z podaną wartością pobiera się od każdego 100.000 mk. niem. podanej wartości: 1000 mk. niem.;

za paczki ochronne pobiera się należytość od wagi w podwójnej wysokości. Za paczki pilne pobiera się należytość od wagi w potrójnej wysokości. Ponadto dolicza się należytość za doręczenie pośpieszne, o ile nie chodzi o paczki poste-restante. Za paczki ochronne pilne pobiera się należytość w potrójnej wysokości, jak za paczki zwykłe.

2. Przekazy mogą być wpłacane tylko w walucie niemieckiej.

Opłata wynosi:

do 75,000.000 mk. niem.—750.000 mk. niem., ponad 75,000.000. mk. niem. do 150,000.000 mk. niem.—

1,500.000 mk. niem., za każde dalsze 150,000.000 mk. niem. — 750.000 mk. niem.

Najwyższa kwota przekazu pocztowego lub telegraficznego w obrocie z niemieckim Górnym Śląskiem: 400.000.000 mk. niem., zaś kwota pobrania i zlecenia 800.000.000 mk. niem.

3. Zlecenia pocztowe:

a) opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi;

b) za czynność okazania do inkasa, za każdy niewykupiony walor 2.000 mk. pol.

c) za zrealizowanie zlecenia, za każdy wykupiony walor 3.000 " "

d) za przekazanie kwoty pobranej ze zlecenia pobiera się opłatę jak za przekaz.

Należytość pod b) c) i d) potrąca się z kwoty pobranej za zlecenia.

4. Przesyłki za pobraniem:

a) należytości za transport;

b) należytość za pobranie przy przesyłkach listowych 1.000 mk. pol.

przy paczkach od każdego 75,000.000 mk. n. kwoty pobraniowej 750.000 mk. niem.

c) należytość za czynność pobrania przy przesyłkach listowych 1.500 mk. niem.

5. Pośpieszne doręczenie:

Za pośpiesznie doręczenie:

a) przesyłek listowych:

w miejscowym okręgu doręczeń 500.000 mk. niem.

w zamiejscowym okręgu doręczeń 1.500.000 " "

b) paczek:

w miejscowym okręgu doręczeń 750.000 " "

w zamiejscowym okręgu doręczeń 2.000.000 " "

Wszystkie opłaty określone w walucie niemieckiej pobiera się w markach niemieckich lub w polskich, w tym ostatnim wypadku przelicza się marki niemieckie na marki polskie według kursu dekadowego.

B) W obrocie z Niemcami obowiązują opłaty wyszczególnione pod III oraz IV a 2, 3, 4 i 5.

Ponadto za paczki zwykłe:

do 5 kg. 50 c.

ponad 5 kg. do 10 kg. 1 fr.

" 10 " " 15 " 1 fr. 50 c.

" 15 " " 20 " 2 fr.

przeliczone na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu.

Za paczki z podaną wartością pobiera się ponadto:

a) należytość manipulacyjną: 10 c.

b) należytość asekuracyjną: 50 c. za każde 300 franków, przeliczone na marki polskie w sposób wyżej podany.

B. TARYFA TELEGRAFICZNA.

I. Obrót wewnętrzny.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
1	Za telegramy zamiejscowe i miejscowe, państwowe (S) i prywatne zwykłe: opłata od wyrazu najmniej jednak	3.000 30.000	Kolejowe urzędy telegraficzne w miejscowościach, gdzie znajdują się także państwowe urzędy telegraficzne, pobierają dodatkową należność na rzecz skarbu kolejowego, którą ustala każdorazowo Min. Kolei Żelaznych. Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach są niedozwolone. Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego. Najniższa opłata za telegram zwykły do 10 wyrazów wynosi 30.000 mk., zaś za każdy następny wyraz 3.000 mk.
2	Za telegramy zamiejscowe prywatne pilne (D): opłata od wyrazu najmniej jednak	9.000 90.000	Najniższa opłata za telegram pilny do 10 wyrazów wynosi 90.000 mk., zaś za każdy następny wyraz 9.000 mk.
3	Za zapłaconą odpowiedź zwykłą RPx: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należność za blankiet na tę odpowiedź	3.000 30.000 500	Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Poza tym ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi zwykłej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
4	Za zapłaconą odpowiedź pilną RPDx: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź pilną za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należność za blankiet na tę odpowiedź	9.000 90.000 500	Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Poza tym ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi pilnej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
5	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu o 50% niższa od opłaty za telegram zwykły t. zn. od wyrazu .	1.500	Telegramy prasowe oznaczone przed nagłówkiem słowem „Presse” przyjmuje się za zniżoną opłatą tylko od godz. 18 do godz. 9. Telegramy prasowe pilne są niedozwolone. W telegramach prasowych są niedopuszczalne znaki konwencjonalne z wyjątkiem TMx (patrz poz 10).
6	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu	600	Inne warunki jak pod 5.
7	Za sprawdzenie telegramu =TC=: 25% opłaty telegramu zwykłego o takiej samej ilości słów jednakże bez dodatkowych opłat np. za odpowiedź, posłańca i t. p.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu obowiązkowo.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraf. zwykle=PC= b) telegraf. pilne=PCD= c) pocztą =PCP= jak za list zwykły do 20 gramów wagi	30.000 90.000 3.000	O doręczeniu telegramu ze znakiem =PCP= zawiadamia się urząd nadawczy pismem służbowym (Dz. Urz. M. P. i T. № 5 str. 78 pkt. 18). W ruchu z zagranicą zawiadomienie to wysyła się listem opłaconym według zagranicznej taryfy.
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony=PR=jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony =GPR=pobiera się należność pocztową wyłącznie za samo polecenie listu t. j.	3.000	Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należności.
10	Za telegramsy o kilku adresach=TMx=: a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego . . b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego . . .	6.000 12.000	Należność za odpisy pobiera się tyle razy ile jest adresów, mniej jeden. Znaki konwencjonalne jak np. RP, XPP, XPT i t. d. umieszcza się zawsze przed tym adresem, do którego się odnoszą, z wyjątkiem D, TC, które umieszczone przed pierwszym adresem obok znaku TMx odnoszą się do wszystkich adresów.
11	Za telegramsy ze znakiem umówionym =XPT= i =XPP=opłaca się prócz normalnej należności za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na koszt doręczenia umyślnym posłańcem do wszystkich miejscowości b) za telegraficzne doniesienie (XPT) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności na żądanie nadawcy lub za pocztowe doniesienie (XPP) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności jak za zwykłą kartkę pocztową.	50.000 30.000	Za telegramsy ze znakami =XPP= lub =XPT=różnicę między złożoną przedpłatą a rzeczywistymi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też wraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę. Jeżeli telegram doręczono inną okazją, a nie umyślnym posłańcem, wówczas zwraca się nadawcy cały depozyt. O doręczeniu telegramu =XPT= posłańcem zawiadamia urząd oddawczy telegramem służbowym urząd nadawczy. O doręczeniu telegramu =XPP= posłańcem zawiadamia urząd oddawczy bezpłatnym pismem służbowym urząd nadawczy. W obu wypadkach należy zawsze podać ile wypłacono posłańcowi z kasy urzędu za odbytą drogę. Za doręczenie telegramu ze znakami=XPP= lub =XPT= nie pobiera posłańiec od adresata żadnej dopłaty (patrz Dz. U. M. P. i T. № 5 z r. 1923 str. 75 pkt. 10). Do kolejowych urzędów telegraficznych telegramsy XPP i XPT niedopuszczone, zaś telegramsy ze znakiem konwencjonalnym = posłańcem = tylko na odpowiedzialność nadawcy.
12	Za telegramsy nadawane telefonem przez abonentów za każde 100 słów lub część tychże	5.000	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należności za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	U W A G I
		Mk.	
13	Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom za każde 100 słów lub części tychże	2.000	Telegramy odtelefonowane uważa się za doręczone, niemniej jednak przesyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako list zwykły bezpłatnie.
14	Za pokwitowanie nadania telegramu prywatnego	3.000	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
15	Za duplikat pokwitowania nadanego telegramu	10.000	Prośba o wydanie duplikatu ani też sam duplikat nie podlegają opłacie stemplowej.
16	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego lub nadeszłego: a) do stu słów b) za każde dalsze 100 słów lub części tychże po c) za blankiet telegraficzny na odpis	10.000 2.000 500	Prośba o wydanie odpisu telegramu ani też sam odpis nie podlegają opłacie stemplowej. Odpis sporządza się na zwykłym blankiecie telegraficznym n. p.: „Odpis telegramu” (tytuł) (tekst telegramu) „Za zgodność” (podpis i pieczęć urzędu).
17	Za każdy umówiony lub skrócony adres: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie b) we wszystkich innych urzędach kwartalnie	200.000 150.000	Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.
18	Za doręczenie telegramów do kilku miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie b) w innych urzędach kwartalnie	200.000 150.000	Adresaci, którzy posiadają skrócony lub umówiony adres, mogą także żądać doręczenia im telegramów do kilku miejsc o różnych porach dnia jednakże tylko po uiszczeniu opłaty pod poz. 18. Od abonentów zgłaszających umówiony lub skrócony adres w ciągu kwartału pobiera się należność w kwocie proporcjonalnej licząc 30 dni za miesiąc, do których jednak dnia zgłoszenia się nie wlicza. Abonenci, którzy opłacili należność za cały rok z góry, dopłacają różnicę z powodu podwyższenia taryfy w stosunku proporcjonalnym. Za świadczenia te, jeżeli trwają krócej aniżeli kwartał, pobiera się należności w stosunku proporcjonalnym jak pod poz. 17.
19	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odtelegrafowanego	10.000	Należność potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
20	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	3.000	W razie cofnięcia takiego telegramu należności dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
21	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p.	3.000	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Jeżeli w jednym podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należność od każdego reklamowanego telegramu. Należność za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenia wykazały, że reklamacja była uzasadniona.
22	Za odebranie telegramu na poczcie (post-restante G. P.) lub w telegrafii (telegraphie-restant T. R.)	1.500	Opłatę pobiera się wyłącznie przy nadaniu telegramu.
23	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym	5.000	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu.
24	Za zwrot przedpłaty złożonej przez nadawcę (patrz poz. 11)	1.500	Należność ściągana się od nadawcy telegramu ze znakami XPP lub XPT przy zwrocie ewentualnej nadwyżki przedpłaty (depozytu).
25	Za blankiet telegraficzny nadawczy . . .	500	

II. Obrót z zagranicą.

Czechosłowacja:

Opłata od wyrazu telegramu zwykłego. 6.000 mk.

Rumunja:

Opłata od wyrazu telegramu zwykłego. 6.000 „

Węgry:

Opłata od wyrazu telegramu zwykłego równa się pojedynczej opłacie wewnętrznej plus 7 centimów.

W. m. Gdańsk:

Opłata od wyrazu telegramu zwykłego wynosi 7 centimów.

Stawki podane w centymach przelicza się na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polskiej.

Stawki do innych krajów:

patrz: „Zagraniczna taryfa telegraficzna”, ogłoszona przy rozporządzeniu Ministra Poczty i Telegrafów z dn. 9 czerwca 1922 r. (Dz. U. P. P. № 58 poz. 51).

C. TARYFA TELEFONICZNA

I. SIEĆ TELEFONICZNA.¹⁾

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

a) Sieci lokalnych.

¹⁾ Nie obowiązuje na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego.

b) Połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za opłatą abonamentu (§ 13).

Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należności od poszczególnej rozmowy (§ 27).

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

Sieć lokalna może posiadać:

- jedną tylko centralę główną lub
- jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych centrali i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

stacji, pobiera się jednorazową ryczałtową opłatę od każdego abonenta po 150.000 mk.

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązują postanowienia § 6. Co do należytości budowlanych obowiązują te same zastrzeżenia co przy § 6.

§ 10. Opłaty powyższe pobiera się z góry przed odaniem telefonu do użytku. Zwraca się je tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie mógł być oddany do użytku abonenta z winy Zarządu Telefonów. Jeżeli jednak ubiegający się o telefon po wniesieniu podania, a przed oddaniem mu telefonu do użytku, prośbę swą cofnął, a Zarząd Telefonów poniósł już do tej chwili jakie wydatki z powodu przygotowań lub rozpoczęcia budowy, jeżeli wogóle jakąkolwiek budowę rozpoczęto, winien jest prosiący wydatki te zwrócić. Przy obliczaniu takich wydatków nie uwzględnia się wartości użytych już materiałów, jeżeli one nic nie straciły na tej wartości i dadzą się ponownie użyć.

§ 11. Za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urządzeń tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:

a) Na słupach drewnianych za każde 100 metrów pojedynczego przewodu rocznie	24.000 mk.
b) Na słupach żelaznych za każde 100 metrów pojedynczego przewodu rocznie	60.000 „
w obu wypadkach bez różnicy ilości drutu przewodów państwowych na słupach umieszczonych.	
c) Za wynajęcie pojedynczej żyły kablowej za każde 100 metrów rocznie	72.000 „
d) Za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każde 100 metrów rocznie	150.000 „

Należytości wymienione pod lit. a, b, c i d § 11 za współużywanie państwowych urządzeń telegraficznych i telefonicznych przez prywatnych koncesjonariuszów mieszczą już w sobie należytości za konserwację przewodów koncesjonowanych, którą wykonywać mają tylko techniczne organa państwowe.

Dopuszczanie organów koncesjonariuszy prywatnych do konserwacji tych przewodów jest niedopuszczalne ze względów zasadniczych. Wykonanie dowieszenia na linjach państwowych koncesjonowanych przewodów telefonicznych należy wyłącznie do państwowych organów.

Wykonanie to uskutecznić się będzie za zwrotem rzeczywistych kosztów budowy t. j. robocizny i materiałów, lub też za zwrotem rzeczywistych kosztów robocizny przez koncesjonariusza, o ile on sam dostarczy materiałów. Materiały dostarczone przez koncesjonariusza winny w zupełności odpowiadać typom państwowym.

W razie wygaśnięcia, unieważnienia lub zrzczenia się koncesji, zdjęcie prywatnych urządzeń telefonicznych z linii państwowych wykonują tylko państwowe organa techniczne za zwrotem rzeczywistych kosztów, które ponosi koncesjonariusz.

Koszty pod b) i c) winny być uiszczone przez koncesjonariusza przed rozpoczęciem robót linjowych.

§ 12. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centrale poza Warszawą za pomocnicze względem centrali głównej w Warszawie.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą central pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej w Warszawie, wysokość abonamentu zasadniczego określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5.000.

Abonenci warszawskiej sieci telefonicznej podmiejskiej prócz opłat przewidzianych w § 11 obowiązani są opłacać jeszcze dodatkowe należytości za użytkowanie kabla podziemnego, za pomocą którego są połączeni z centralą podmiejską.

Opłata ta wynosi za każde bezpośrednie połączenie z tą centralą 1.800.000 mk. kwartalnie.

B. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej¹⁾.

§ 13. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów połączonych z centralą główną lub pomocniczą za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

- kategorji abonamentu,
- grupy, do której zaliczona jest dana sieć,
- strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta,
- od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególniej rozmowy.

§ 14. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

- Abonament prywatny: Do tej kategorii należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuserek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.
- Abonament zbiorowy: Do tej kategorii zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatoriach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.
- Abonament publiczny: Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności,

¹⁾ W województwie poznańskim i pomorskim nie obowiązują paragrafy: 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21.

jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnym dla użytku publiczności.

- d) Abonament towarzyski: Do tej kategorii zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną za pomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, związanych do danej centrali bądź to głównej, bądź pomocniczej zalicza się ona do grupy:

I-ej	przy ilości abonentów do 50
II-ej	" " " od 51 do 100
III-ej	" " " od 101 do 2000
IV-ej	" " " od 2001 do 5000
V-ej	" " " ponad 5000.

§ 16. Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t.j. w promieniu km.	Abonament kwartalny			Abonament towarzyski		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	kwartalnie		
						w dwójkę	w trójkę	w czwórkę
Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.			
I	do 50	1	150.000	350.000	700.000	90.000	60.000	45.000
II	od 51—100	1	300.000	600.000	1.200.000	175.000	120.000	90.000
III	od 101—2000	2	600.000	1.100.000	2.100.000	350.000	275.000	200.000
IV	od 2001—5000	3	900.000	1.600.000	2.500.000	550.000	425.000	350.000
V	ponad 5000	3	1.500.000	2.400.000	3.000.000	900.000	725.000	550.000

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowo aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

- za każdy aparat dodatkowy 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.
- za dzwonek dodatkowy 42000 mk.
- za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie) 42000 „
- za dodatkowy kontakt zatyczkowy 90000 „
- za aparat załączony na stałe do kontaktu, stanowiący własność abonenta, 50% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.
- za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność Skarbu Pocztowego 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłatę za konserwację linii, a mianowicie: rocznie po mk. 60000 za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za 1/2 roku, a za konserwację linii za cały rok.

§ 18. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linii poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

- za te części linii, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii,
- za część linii, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linii po 60000 mk. rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linię łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy załączony do centrali prywatnej po 300000 mk. rocznie.

§ 21. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację według § 17, dopłaca za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym:	Opłata za odległość rocznie marek:
do 10 klm.	900.000
od 11 do 20 klm.	1.200.000
od 21 do 30 „	1.800.000
od 31 do 40 „	2.400.000
od 41 wzwyż	3.000.000

Abonenci centrali pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo wzywać do rozmów abonentów wszystkich innych central w obrębie całej sieci lokalnej, natomiast wzywani mogą do rozmowy tylko przez tych abonentów central pomocniczych, którzy taki sam dodatek złożyli. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie złożyli powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie do wymiaru opłat odbywa się perjodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość stwierdzona w dniu 31/XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia,

ilość stwier. w dn. 31/III powoduje zmianę taryfy od 1 lipca,

ilość stwier. w dn. 30/VI powoduje zmianę taryfy od 1 października,

ilość stwier. w dn. 30/IX powoduje zmianę taryfy od 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

§ 23. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca kwartału kalendarzowego zaraz po oddaniu telefonu do rozmów z abonentami sieci miejscowej i otrzymaniu rachunku, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu. Zwrot oblicza się proporcjonalnie za całą ilość dni podczas których telefonu nie używano.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu i rzeczywiste koszty poniesione przez Skarb Pocztowy przy odnotowaniu i ponownym załączeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c.

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu, oblicza się w linii powietrznej pomiędzy głównymi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonentami względnie rozmównicami.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według instrukcji podanej w spisie urzędów na str. VI.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe, podlegające opłacie, dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3 min. rozmowy międzymiastowej wynosi:

na odległość do 25 klm. po mk.	10.000
" " " 50 " "	20.000
" " " 100 " "	30.000
" " " 200 " "	50.000
i za każde dalsze 100 " "	10.000

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 28¹⁾. Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci wymieniając naprzd nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

a) W pierwszym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości; jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną, oblicza się tę jedną piątą część należności od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali, czy to w mównicy publicznej z jakiegokolwiek bądź ¹⁾ powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie $\frac{1}{6}$ część opłaty przypadającej za jednostkę zwykłej rozmowy w danej relacji. Za cofnięcie rozmowy prasowej pobiera się $\frac{1}{5}$ opłaty przypadającej za rozmowę prasową. Całą należność zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przyszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu

¹⁾ Dla wyjaśnienia dodaje się, że rozmowy międzymiastowe „zamawiać” można tylko na godziny nocne od 18 do 9 w formie abonamentu miesięcznego, za który opłaca się przypadające należności zgóry. Poza tem można rozmowy międzymiastowe tylko „zgłaszać” i to albo z podaniem nazwiska osoby, z którą chce się mówić, albo bez takiej zapowiedzi. Przy zgłoszeniu należy wymienić miejscowość, numer telefonu, czas trwania rozmowy t. zn. trzy minuty lub sześć minut i rodzaj rozmowy t. zn. pilna czy zwykła. Jeżeli zgłaszający chce podać nazwisko osoby wezwanej ma to uczynić zaraz po wymienieniu numeru.

przewodu albo aparatów. Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o służbie „N.” do godz. 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowadzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 10000 mk.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stawił się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak powiedziano w § 28.

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych wynosi opłata jak za reklamacje pocztowe, którą się uiszcza przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu.

§ 30. Za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic z abonentami tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 3000 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic z abonentami innych central opłaty według taryfy dla rozmów międzymiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowymi.

§ 31. a) W ruchu miejscowym:

Za połączenie jednorazowe przez jedną noc	mk.
lub jedno południe	5000
Miesięcznie za jednorazowe dziennie	60000
„ za dwurazowe dziennie	120000

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy na korespondencję sieci przewodów, które w danym razie wchodzi w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczty i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy proszącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, tej władzy, która pierwsza się zgłosiła, jeżeli jednakże między konkurującymi władzami jest policja państwowa to jej bezwarunkowo należy się pierwszeństwo.

Jeżeli do uskutecznienia połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich zakupu i przysposobienia do użytku.

W ruchu międzymiastowym pobiera się:

- a) za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznymi bez nocnej służby potrójną należność za rozmowę, jednakże najmniej . . . 120000 mk.
- b) za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową, prócz tego za wykonanie połączenia tak jak w ruchu miejscowym 5000 mk.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowymi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów ustaloną przez Dyrekcję Poczty i Telegrafów, a zatwierdzoną przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów.

Doręczenie odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym czy to do użytku aparatu głównego czy to dla aparatów bocznych dopłaca żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik posiadający jeden główny aparat abonentowy ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczają, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuszpaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innymi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 50000 mk.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów pobiera się za każde 100 słów lub część tychże 5000 mk.

W razie jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca się mu należności za pośrednictwo telefoniczne t. zn. wstawia się ją do rachunku miesięcznego prócz należności za cofnięcie telegramu.

Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom pobiera się za każde 100 słów lub część tychże 2000 mk. Telegramy odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, niemniej jednak przysyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako listy zwykle bezpłatnie.

III. OPŁATY WAŻNE TYLKO NA OBSZARZE WOJEWÓDZTWA POZNAŃSKIEGO I POMORSKIEGO.

1. Abonament.

§ 34. Za każdy aparat główny oddalony nie więcej niż 5 km. od głównej centrali telefonicznej, pobiera się roczny abonament, który wynosi: w sieciach telefonicznych do 50 abonentów 1.500.000 mk. w sieciach telefonicznych od 51 do 100 abonentów łącznie 2.500.000 „

w sieciach telefonicznych od 101 do 200 abonentów włącznie	2.700.000 mk.
w sieciach telefonicznych od 201 do 500 abonentów włącznie	3.500.000 „
w sieciach telefonicznych od 501 do 1000 abonentów włącznie	4.000.000 „
w sieciach telefonicznych od 1001 do 5000 abonentów włącznie	4.500.000 „
w sieciach telefonicznych od 5001 do 20000 abonentów włącznie	5.500.000 „

§ 35. Jeżeli aparat główny położony jest dalej niż 5 klm. w linii powietrznej od centrali głównej, wówczas pobiera się za każde pełne 100 metrów lub część tychże długości przewodu leżącego poza granicą koła o promieniu 5 klm. dodatkową opłatę rocznie 100.000 mk.

Długość przewodu, za który pobiera się tę dodatkową opłatę, wymierza się wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do tego aparatu, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.

¹⁾ Teren w promieniu 5 klm. od centrali jest strefą pierwszą, teren poza kołem o promieniu 5 klm. strefą drugą.

§ 36. Za zwykły aparat boczny, który Zarząd Państwowych Telefonów urządza i utrzymuje we własnym zakresie, opłaca abonent:

a) za urządzony na tej samej posiadłości gdzie aparat główny, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji:
od każdej stacji rocznie 300.000 mk.
za każdą inną boczną stacją rocznie 400.000 „

b) jeżeli do połączenia stacji bocznej ze stacją główną użyto więcej niż 100 mtr. podwójnego przewodu, wówczas płaci abonent za każde następne pełne 100 mtr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 100.000 mk.

c) Za boczne stacje, odległe w linii powietrznej od centrali więcej niż 5 klm. płaci abonent za każde następne, pełne 100 mtr. lub część tychże przewodu mierzonego od stacji głównej analogiczne dodatki jak przy stacjach głównych, wyszczególnione w § 35.

§ 37. a) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządzony na tej samej posiadłości gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie	400.000 mk.
„ dwóch połączeniach „ „	600.000 „
„ trzech „ „	750.000 „
więcej jak trzech połączeniach z centralą	900.000 „

b) Za każdy inny boczny aparat szeregowy:
przy jednym połączeniu z centralą rocznie 360.000 mk.
„ dwóch połączeniach „ „ 720.000 „
„ trzech „ „ 900.000 „
więcej jak trzech połączeniach z centralą 1.000.000 „

c) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek

łącznikowych między sobą, przy jednym połączeniu z centralą rocznie 40.000 mk.
przy dwóch połączeniach z centralą rocznie 60.000 mk.
„ trzech „ „ „ 75.000 „
przy więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenie z centralą rocznie 20.000 mk. więcej, t. j. 95.000 mk. i t. d.

d) Przy połączeniach między stacjami bocznymi, zwyczajnymi aparatami i bocznymi stacjami o szeregowem załączeniu za każdą boczną stację z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie 40.000 mk.

e) Za przemianę bocznych stacji o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowem załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacji o szeregowem załączeniu, koszta własne z wyłączeniem kosztów szafki łącznikowej i materiału budowlanego.

f) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże koszta rzeczywiste.

g) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany, rocznie 40.000 mk.

2. Inne urządzenia.

§ 38. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 36 lit. c) za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znajdują się w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie 240.000 mk.
w innym wypadku rocznie 450.000 mk.

§ 39. Opłata ryczałtowa za aparaty boczne, urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów,

1. Za każdą boczną stację, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie 160.000 mk.
2. Za każdą inną boczną stacją . 240.000 „

§ 40. Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowymi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie 100.000 mk.
2. Za przewód łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównymi lub bocznymi za każde pełne 100 metr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 40.000 mk.

3. Za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należytość jak za stacje boczne wedle stawek § 36.

4. Przy urządzeniach, oddalonych więcej niż 5 klm. od centrali za nadwyżkę długości przewodu mierzonego od stacji głównej te same dodatki budowlane, jak przy stacjach głównych według § 35.

5. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdami wtyczkowymi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów pobiera się za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe, należytość, jak za boczną stacją wedle stawek § 39.

¹⁾ Patrz § 4 i § 6.

§ 41. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktory, słuchawki) są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie 40.000 mk.
2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie 40.000 mk.
3. Za drugi mikrofon, rocznie. . . 60.000 mk.
4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 60.000 mk.
5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych rocznie 40.000 mk.
6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawki rocznie 40.000 mk.
7. Za urządzenie dzwonekowe dołączone do tarcz spadkowych i za drugą słuchawkę nie pobiera się żadnych bieżących opłat.

8. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 7 wraz z dodatkowymi materiałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty kupione na rachunek abonenta stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwoneków, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych, wykonanych przez Państwowy Zarząd Telefonów, muszą odpowiadać wymogom technicznym przepisany przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należność za każdy dzwonek wynosi rocznie 40.000 mk.

Za wszelkie inne małe roboty przy stacjach telefonicznych, jak np. zdjęcie i ponowne założenie przewodu pokojowego, za naprawę uszkodzonego przewodu pokojowego albo doziemnego i t. p. świadczona, płaci abonent rzeczywiste koszta.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia, nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów od wypadku do wypadku warunki dostarczenia, przymocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 42. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację (§ 36); opłata wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 160.000 mk.
2. Przy stacjach bocznych urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów . . . 75.000 mk.

§ 43. Za używanie przewodów, których koszta budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy, pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 44. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubikacjach wilgotnych, płaci abonent 80% kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszta naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

- § 45. a) Należność za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie . 200.000 mk.
b) Za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stację główną lub boczną 200.000 mk.

766.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 25 września 1923 r.

w przedmiocie numeracji domów na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego, Ziemi Wileńskiej z wyjątkiem powiatu brasławskiego oraz na przyłączonej do Rzeczypospolitej Polskiej części b. pasa neutralnego polsko-litewskiego.

Na zasadzie § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 sierpnia 1923 r. w sprawie przeprowadzenia spisu ludności w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, w Ziemi Wileńskiej z wyjątkiem powiatu brasławskiego oraz na przyłączonej do Rzeczypospolitej Polskiej części b. pasa neutralnego polsko-litewskiego (Dz. U. R. P. № 90 poz. 707) zarządza się co następuje.

§ 1. W miejscowościach, w których numeracja nieruchomości (domów) jest już zaprowadzona według pewnego systemu, naczelnik gminy (wójt, burmistrz, prezydent miasta) zarządzi, aby przed dniem 1 października 1923 r. numeracja ta została sprawdzona, a w razie potrzeby uzupełniona, tak aby każdy bez wyjątku dom mieszkalny był zaopatrzony w numer, według zastosowanego w danej miejscowości systemu.

§ 2. W miejscowościach, w których dotychczas niema numeracji nieruchomości (domów) lub jest ona prowadzona bez żadnego systemu, naczelnik gminy przeprowadzi ją do dnia 1 października według jednego z następujących systemów:

- a) w miastach i miasteczkach, oraz ewentualnie w innych miejscowościach, w których to rada gminna uchwali — kolejnymi numerami według ulic względnie placów,
- b) we wszystkich innych miejscowościach numeracja winna być kolejna dla całej miejscowości, przytem każda miejscowość winna posiadać swoją odrębną w sobie zamkniętą numerację.

Numeracja winna być sporządzona bez żadnych luk (przerw).

Za odrębną miejscowość uważać należy każde osiedle ludzkie, to znaczy terytorjum zabudowane i zamieszkiwane, posiadające własną nazwę urzędową, lub choćby nieurzędową, byleby w życiu stosowaną, o ile to osiedle jest terytorjalnie wyodrębnione, to znaczy znajduje się w pewnej odległości od sąsiedniego osiedla.